

1186 - 1986

800 jaar Hoeilaart

20 JAAR LATER

20 jaar geleden, op 28 november 1986, ging het totaal-spektakel "800 jaar Hoeilaart" in première: een succes-verhaal met meer dan 350 deelnemers en 1500 toeschouwers. Vandaag blikken we terug op dit histo-risch weekend dat zelfs na 20 jaar nog bij velen mooie herinneringen oproept. We hadden een gesprek met Jan Van Assche, de initiatiefnemer toen, en enkele Hoeilanders die het spektakel van binnenuit hebben meegemaakt. Het verhaal achter "800 jaar Hoeilaart" zoals u het nooit eerder te lezen kreeg. Een eerbetoon aan al wie van dichtbij of veraf betrokken was bij een onvergetelijk moment in de Hoeilaartse cultuurgeschiedenis.

Radio Zoniën en Jeugdclub d'Oechelle leverden de 20 schutters die in 1565 de eerste prijs binnenrijfden te Brussel, voor de mooiste intrede. De kledij was zelf gemaakt en Zoniën had er ook al de lichtstoet mee gewonnen.

De openingscène 1186 met Soteman de Holar, de eerste bekende Hoeiander. De scène werd gebracht door toneelgroep TROS uit Overijse.

De abdijs van Groenendaal ten tijde van Jan Van Ruusbroec (1343). De broeders en paters werden geleverd door toneelgroep Klem en de mannen van het Ruusbroeckoor.

Keizer Karel op bezoek in Groenendaal (1556) Toneelgroep Tros bracht zeven gekroonde hoofden samen onder een stoere eik. De vele schitterende kostuums droegen in grote mate bij tot het succes.

De Serrist: Hoe is het allemaal begonnen?

Jan Van Assche: Radio Zoniën was toen op z'n hoogtepunt. Ik had een populair praatprogramma, "In een serreke geboren" waarin we elke zondagmiddag een gezellige babbel hadden over vroeger. De eerste uitzending van februari 1986 ging over "de zaal van den Tuk", de oude feestzaal op 't Linneke die werd afgebroken om plaats te maken voor een appartementsgebouw. Te gast waren Jan en Leentje Bollaerts en Valentine Lefever met wie ik de liedjes van de oude revues uit de jaren terug tot leven bracht. Het programma liet een diepe indruk op me na. 't Moet in die periode geweest zijn dat de 800ste verjaardag van Hoeilaart ter sprake kwam. Ik voelde wel iets voor een groot feest en van het ene kwam het andere.

D.S.: Hoe kwam je op het idee om er een totaalspektakel van te maken?

J.V.A.: Ik wou een evenement op poten zetten voor een breed publiek en tegelijkertijd zoveel mogelijk mensen op het podium doen meespelen. De geschiedenis van Hoeilaart zou de rode draad vormen en na tientallen boswandelingen kreeg het idee vaste vorm. Het schrijven kon beginnen.

D.S.: Waar haalde je de inspiratie?

J.V.A.: Er waren de vele boeken over Hoeilaart en het Zoniënwood, de artikels van de Heemkundige Kring, maar vooral de gesprekken met Michel Erkens, onze Hoeilaartse historicus. Hij hielp me op weg en reikte me de ideeën aan voor verschillende toneel-scènes. Uren hebben we samengezeten in de kelder van het gemeentehuis waar hij het gemeentelijk archief beheert.

Voor het muzikale gedeelte kon ik beroep doen op Luc De Cnop, een monument van de Hoeilaartse muziekgeschie-

denis. Zijn archief omvatte alle oude liedjes over de druiven, de revues van de jaren '30 enz.

D.S.: Hoelang heb je gewerkt aan het script?

J.V.A.: Da's moeilijk te zeggen. Vooral het opzoekingswerk en de gesprekken namen veel tijd in beslag maar eens het stramien vastlag, ging het vlot. Het op rijm zetten van de toneelstukjes, daar heb ik het langst aan gewerkt. Op het einde van de zomervakantie 1986 was alles geschreven. Maar het script was natuurlijk maar een deel van het werk, ik had de volledige organisatie op mij genomen.

D.S.: Je hebt voor het spektakel toen ook enkele nieuwe liedjes geschreven?

J.V.A.: Dat klopt. "Open plek in 't bos", het themalied verscheen zelfs op plaat en zorgde voor prima promotie op de radio. Chris Lemmens speelde de melodie live op piano doorheen de hele voorstelling in de overgang tussen de scènes. Daarnaast was er "Zonder Jou", een ontroerend afscheidsliedje uit de scène van de Belgische Revolutie 1830 en natuurlijk ook het lied van de finale.

D.S.: Hoe heb je het aangepakt om zoveel volk mee achter de kar te spannen?

J.V.A.: In de eerste plaats werd het stuk geschreven in functie van veel volk: veel rollen, veel figuranten en dus ook veel hulp achter de schermen om iedereen te kleden, te schminken enz. Met meer dan 350 man samen repeteren was echter onmogelijk dus schreef ik 19 aparte scènes die los van elkaar werden ingestudeerd. Wat de bereidheid tot medewerking betreft, verliep alles zeer vlot. Blijkbaar wou iedereen van de 800ste verjaardag een groot feest maken.

D.S.: Vormde het feit dat het spektakel in de kerk doorging geen hinderpaal voor sommige verenigingen?

Het volk van Hoeilaart, anno 1585, werd door de rentmeester samengebracht om te horen dat sommigen hun belastingen nog moesten betalen. Dynamo Wijndaal maakte er een echte Breugelscène van met o.a. levende kippen.

Mooi plaatje uit dezelfde volksscène met o.a. Marijke De Rudder, de huidige jeugdconsulente.

De schepbank uit 1693, het gemeentebestuur van toen. Toneelgroep Klem liet ons de vergadering mee beleven. Het belangrijkste agendapunt was de steun aan de troepen van Kapitein Jacob Pasture.

Een sergeant van het leger van Pasture belooft hulp om de cijzen rond te halen: "Mon cher, dees twee soldaten, ne parlent que leur langue maternelle. Donc, pas de flamand! Wees gerust, dat leert ge wel."

Tijdens de Franse tijd (1794) weigerde pastoor Vloeberg een koppel te trouwen omdat ze aanverwanten waren. De Jonge Druivelaar verdedigde de idealen van de Franse revolutie.

Een pastoor die oproept tot revolutie. In Hoeilaart is alles mogelijk. Roger Van dycke was zeer overtuigend en 1830 (de scène) werd een succes.

Josiane De Becker zag haar lief, Jan Lints, vertrekken naar de gevechten in Brussel (1830). Het ontroerende liedje "Zonder Jou" deed de kerk naar de zakdoeken grijpen. Meteen het einde van het eerste deel.

Gilbert Platon, in de rol van de Franse commissaris, verplichtte pastoor Vloeberg, Roger Van Hellemont, om, tegen de regels van Rome in, het huwelijk in te zegenen.

Zelfde scène als links. Pastoor Vloeberg gaf uiteindelijk de zegen, maar wel zonder veel overtuiging. De kapelaan stond hem bij, een leuk moment.

J.V.A.: Eigenlijk niet. Er was een zeer grote bereidheid om mee te doen. 't Heeft wel veel energie gekost om de beide harmonieën samen te laten optreden. Behalve in 1894, bij de opening van de tramlijn Groenendaal-Hoeilaart-Overijse, hadden ze nooit samen gespeeld. Het was die scène die we brachten, samen met de kinderen van beide basisscholen, die het "Hoeilaarts Feestlied" zongen. Het was een historisch moment.

D.S.: Er kwam ook hulp uit Overijse?

J.V.A.: Inderdaad. Voor de toneelscènes had ik de hulp ingeroepen van verschillende verenigingen. Roger Van dycke regisseerde "Klem" versterkt met "Kunst na Arbeid" uit Overijse, Theo Quintelier zorgde voor de inbreng van "Tros" eveneens uit Overijse en ikzelf had de "Jonge Druivelaar" onder mijn hoede. De buurgemeente was dus stevig vertegenwoordigd.

D.S.: Waren er nog andere verenigingen?

J.V.A.: Radio Zoniën en Jeugdclub d'Oechelle beelden de schuttersgilde van 1565 uit. Dynamo Wijndaal speelde de schitterende scène van het gewone volk uit 1585. Het Ruusbroeckoor zong o.a. de liedjes over de druiven en dansballetgroep EKSIT o.l.v. Lieve Hermans bracht een onvergetelijke choreografie rond het thema Europa. Scouts en Chiro verzorgden de aanloop tot de finale met de eedaflegging voor de toekomst. Foto- en diaclub De Jonge Wingerd hielp bij het fotograferen van archiefstukken die op een

groot scherm geprojecteerd werden door Roger Muyldermans. Er waren ook een heleboel vrijwilligers die achter en opzij het podium meehielpen en in het Felix Sohiecentrum van waaruit alle groepen vertrokken. Al bij al veel volk om in toom te houden.

D.S.: Hoe geraakte iedereen op tijd op het podium?

J.V.A.: Dat vraag ik me zelf ook af. Een klein mirakel, denk ik. Ik had Jos De Rudder gevraagd de coördinatie op zich te nemen. Samen met Marcel Mat en beide echtgenotes namen zij de uitdaging aan. Het was een zware opdracht: op tijd vertrekken uit het Felix Sohiecentrum, op tijd het podium op en af, en terug de straat over, ordelijk en in stilte. Er stond politie aan het zebrapad en het heeft dat weekend niet geregend. Ik heb later veel plezier verhalen gehoord over de gezellige drukte en de stress voor en na. De "mission impossible" werd feilloos uitgevoerd, iedereen was op tijd, drie dagen op een rij.

D.S.: Welke waren de andere grote uitdagingen?

J.V.A.: Het was geen eenvoudige productie. De middelen waren beperkt, zowel financieel als technisch. In 1986 waren zendmicro's bijvoorbeeld onbetaalbaar. Toch moest iedereen verstaanbaar zijn, ook op de laatste rijen. Wij konden ook beschikken over de oude theaterverlichting van het Sohiecentrum maar het podium was veel groter en toen hing er nog een vals plafond boven, zodat de lichtstralen met moeite hun doel bereikten. Het was behelpen. Vooral de

positieve energie die iedereen uitstraalde, liet je de beperkingen gemakkelijk vergeten.

Het feit dat er maar één generale repetitie kon plaatsvinden, twee dagen voor de première, bood weinig ruimte tot experimenteren. Er was enkel tijd om de verschillende scènes samen te smelten tot een geheel. Al het andere moest op voorhand geregeld zijn.

D.S.: En hoe was de generale repetitie?

J.V.A.: Een ramp. De diaprojectie werkte niet en de scènenuwssels namen te veel tijd in beslag. Ook de bindteksten waren veel te lang. Ik herinner me dat ik na de repetitie, aan een tafeltje in taverne Tijl, de helft schrapte zodat het geheel voldoende ritme kreeg. Voor de kinderen duurde de repetitie veel te lang met boze ouders tot gevolg. Men zegt altijd dat een slechte generale garant staat voor de schitterende première en dat was hier niet anders.

D.S.: Ik neem aan dat de voorstellingen dagen op voorhand uitverkocht waren?

J.V.A.: In tegendeel. Voor de première waren geen plaatsen meer vrij maar voor de twee andere voorstellingen was amper de helft verkocht. De première viel echter zo in de smaak dat de tickets nadien de deur uitvlogen. Bij aanvang van de tweede voorstelling was alles uitverkocht. Gelukkig maar.

D.S.: Wat was er dan zo bijzonder aan het totaalspektakel?

J.V.A.: Dat is geen gemakkelijke vraag. Ik denk dat het

verassingseffect een grote rol heeft gespeeld. Niemand wist eigenlijk wat hij te zien zou krijgen. Op de affiche stond "totaalspektakel" maar dat was zo'n algemene term. Iedereen werd dus aangenaam verrast. Het eerste deel, van 1186 tot 1830 was doorspekt met humor en was schitterend door de tientallen sublieme kostuums die wij via Roger Dewaegenaere (Bertje Vermeulen van Radio Zoniën) ter beschikking hadden gekregen. Dat maakte veel indruk. En dan was er de scène over de Belgische revolutie 1830 die begon met een donderpreek van pastoor Roger Van dycke die van op de preekstoel iedereen oproep mee te strijden tegen de Hollanders. Ik herinner me dat hij begon met een kruisteken en dat iedereen in de kerk zijn voorbeeld volgde. Roger speelde de pannen van het dak. Wat daarna volgde is pure emotie om nooit meer te vergeten. Jan Lints (gespeeld door Philippe Van den Wincel) nam afscheid van zijn Maria (Josiane De Becker). Het liedje was getiteld "zonder jou" en Josiane zong het zo gevoelig dat de hele kerk terecht zat te snotten. Het liedje ging op het einde over in de Brabançonne en Jan Lints sneuvelde. De minuut die daarop volgde zal ik niet snel vergeten. De kerk bleef muissstil, alsof dit emotioneel moment nooit mocht verloren gaan. Ik ben dan maar het podium opgesprongen om de pauze aan te kondigen.

D.S.: En het tweede deel?

J.V.A.: Deel twee werd een nog grotere verrassing. Het

"De beenhouwers zijn hier van uit den ouden tijd". Het tweede deel opende met de Hoeilaartse beroepen van voor de druiventeelt.

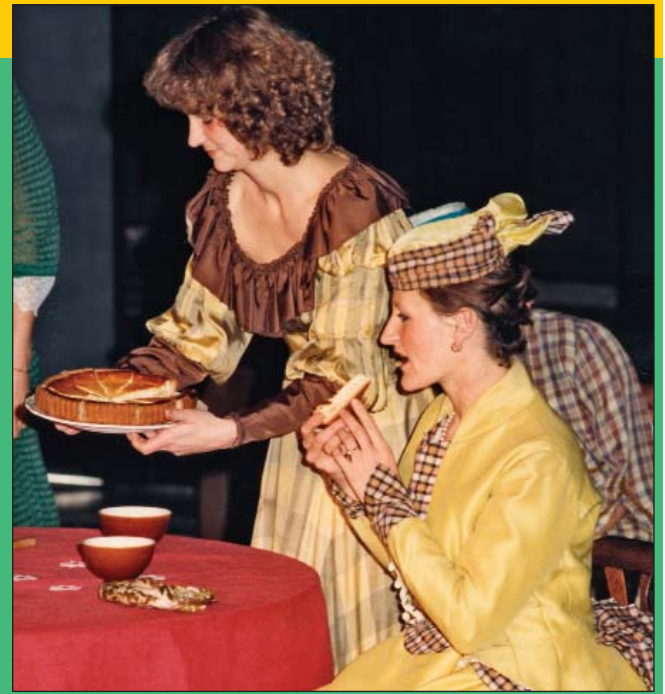
In de 19de eeuw werkten de Hoeilaartse vrouwen vooral op de markt te Brussel. "Wij moeten hele dagen, ons volle korven dragen en sleuren naar de grote stad", weerklonk het in hun lied.

De kolenbranders van Hoeilaart. Alle liedjes van de oude beroepen werden gebracht door de Jonge Druivelaar en dateerden uit de jaren '30.

Het werd stil in de kerk toen Alain Laureys de "Last Post" blies, ter nagedachtenis van de gesneuvelden van Wereldoorlog II.

Dat Felix Sohie geld leende van mevrouw Putaert om zijn ultieme droom te realiseren en Hoeilaart zijn ongekende welvaart te schenken, dat vertelde ons toneelgroep Klem. Natuurlijk mocht de kaastaart niet ontbreken.

begon met liedjes over de oude Hoeilaartse beroepen van voor de druiventeelt. Het publiek wist niet dat we die liedjes onder het stof hadden vandaan gehaald en voor velen werd het een blijde ontmoeting met hun jeugd. Na het toneel over Felix Sohie kwam de bewuste massascène 1894 met de beide scholen en harmonieën, een hele opdracht. Ontroerend stil werd het opnieuw bij de hulde aan de gesneuvelden van Wereldoorlog I. Het Ruusbroeckoor zong "Oh Vaderland", een liedje van Hoeilander Désiré Leclercq, uit 1905. Je kreeg er echt kippenvel van. Het ging van de ene emotie in de andere. De liedjes over de druiven en het glazen dorp waren nog maar goed gezongen of de grootste hits van de revues maakten iedereen wild enthousiast. Vooral het optreden van Frans Vandervaeren, Leentje Bollaerts en Valentine Lefever – zij behoorden tot het oorspronkelijke gezelschap "Jong maar Moedig" uit de jaren '30 – was overweldigend. Het publiek was hier niet op voorbereid en liet de tranen opnieuw de vrije loop. En dan kwam de hulde aan de gesneuvelden van '40-'45 en speelde de klaroen de "last post". Het waren misschien koude winterdagen, maar in de kerk voelde je een onbeschrijflijke warmte. Iedereen voelde zich verbonden. Na het klasseoptreden van Eksit begon de finale met de eedaflegging van scouts en chiro in naam van de Hoeilaartse jeugd. Het werd een belangrijke belofte om Hoeilaart voor de volgende 800 jaar Vlaams te houden.

D.S.: Was dat de uiteindelijke boodschap van 800 jaar Hoeilaart?

J.V.A.: 't Was er een deel van. Ik zal de hele eed even voorlezen. Het is verbazend hoe actueel hij vandaag is.

In naam van de jeugd beloven wij de komende 800 jaar Hoeilander te zijn, in hart en ziel. Wij beloven ons af te zetten tegen de vervreemding en de verfransing, en zorg te dragen voor het eigen Hoeilaarts patrimonium. Wij beloven ons dorp Vlaams te houden, open te staan voor alle culturen en in het Europa van morgen mee te bouwen aan de vrede en de vrijheid. Wij beloven ons in te zetten voor elke boom die het Zoniënwoud rijk is, voor elke bron die de IJse voedt, voor elke akker vruchtbare Hoeilaartse grond, voor elke druif die groeit en bloeit. In naam van de Hoeilaartse jeugd beloven wij de komende achthonderd jaar Hoeilander te zijn, uit liefde voor ons dorp en voor u allen die er woont... Zo helpe ons God!

D.S.: En heeft de jeugd zich de voorbije 20 jaar aan die eed gehouden?

J.V.A.: Een goede vraag. Het kan zeker geen kwaad de eed geregeld te herhalen want niets is zo vluchtig als een belofte. Ik durf toch te beweren dat de tieners en twintigers van toen hard meegebouwd hebben aan het Hoeilaart van vandaag, en dat ze nog steeds achter die mooie idealen staan.

D.S.: Waarom praten wij vandaag nog met zoveel begeesting over 800 jaar Hoeilaart?

J.V.A.: Omdat het een uitzonderlijke gebeurtenis was. Wie dat weekend meemaakte, vergeet het nooit meer. Hoeilaart is een speciale plek, een unieke gemeenschap die misschien niet altijd even open is maar weet wat samenwerken is en dan gebeuren kleine wonderen. Kijk maar naar het meest recente voorbeeld: Fata Morgana.

D.S.: Wat is je mooiste herinnering aan het spektakel?

J.V.A.: Ik kan er niet zomaar een moment uithalen. De hele voorbereiding was onvergetelijk. Ik heb dat jaar veel nieuwe vrienden gemaakt. Toen we een paar weken later met Radio Zoniën straatinterviews deden voor het jaaroverzicht, kwam er maar een antwoord op de vraag wat het belangrijkste moment van 1986 was: 800 jaar Hoeilaart. Wij hadden de gemeenschap een goed gevoel gegeven en dat straalde dankbaarheid uit.

D.S.: Er komt volgende week zaterdag ook een reünie?

J.V.A.: Dat klopt. We hebben met een paar mensen de koppen bij elkaar gestoken en vonden het een leuk idee om eens samen te komen, nu zaterdag 9 december vanaf 19u30, in de taverne van de Hoeilaartse sporthal. Iedereen die voor of achter de schermen heeft meegewerkt, is bij deze uitgenodigd (met partner). De eerste pint is gratis. We hopen op zoveel mogelijk volk. Ik wil trouwens toch even vermelden dat tijdens

ons gesprek maar enkele namen genoemd zijn, terwijl iedereen het verdient om in de bloemetjes gezet te worden. Het zou ons interview echter te ver brengen. Mijn excuses daarvoor.

D.S.: Je hebt ook nog een leuke verrassing? Een nieuw spektakel?

J.V.A.: Neen, dat nog niet, maar ik heb de voorbije weken de geluidsband van 800 jaar Hoeilaart onder handen genomen. Ter gelegenheid van "20 jaar geleden" zijn de meeste liedjes van 800 jaar Hoeilaart op CD gezet, samen met de singles van Radio Zoniën. Historische opnamen, puur Hoeilaart, voor onder de kerstboom. Opgepast, de CD is enkel op bestelling verkrijgbaar (zie de bestelbon op volgende pagina).

D.S.: Komt er ooit nog een vervolg?

J.V.A.: Als je het zuiver technisch bekijkt, is er al een vervolg geweest. Het totaalspektakel: "de 7 Sleutels" van de Sint-Clemensschool in 2004 volgde hetzelfde stramien maar was technisch veel beter afgewerkt. Met licht en geluid kan vandaag nu eenmaal meer dan toen. Maar een echt vervolg op 800 jaar Hoeilaart was het niet. Dat was ook de bedoeling niet. Het zou trouwens onmogelijk zijn. Het verrassingseffect, de oude liedjes, de actieve medewerking van Radio Zoniën... Het was een andere tijd. Wat niet wil zeggen dat er geen nieuw groot spektakel kan komen. Waarom niet? Het zou Hoeilaart in ieder geval deugd doen.

Moeder Sohie en het kinderrijke gezin kwamen tot leven in een plezierige en humorvolle scène. Klem kon hiervoor rekenen op de medewerking van Kunst na Arbeid uit Overijse.

De massascène met de kinderen van beide scholen en beide harmonieën. Het was sinds 1894 geleden, bij de inhuldiging van de tramlijn Groenendaal – Overijse, dat beide muziekgroepen samen hadden gemusiceerd. Op de partituur stond het Hoeilaarts Feestlied.

Hoera, 't is weer revue. Liedjes als "De Koers van Groenendaal" en "Den Elektrieke Tram" kwamen weer boven. De Jonge Druivelaar had hier uren voor gerepeteerd met Luc De Cnop en Jan Van Assche.

Leentje Bollaerts en Frans Vandervaeren brachten "onder moeders paraplu". Zij behoorden tot de originele cast van de revues van de jaren '30.

Huldiging van de gesneuvelden uit Wereldoorlog I. Het Ruusbroeckoor zong een gevoelig liedje, "Oh Vaderland" van Hoeilander, Désiré Leclercq, gecomponeerd in 1905.

Dansballetgroep Eksit bracht een hoogstaande dansperformance en symboliseerde de machteloosheid van Hoeilaart t.o.v. de economische realiteit van de Europese Gemeenschap en de wereldhandel.

Het moment van de "eet van de toekomst" door Ellen Vanhaeren van de chiro en Els Menu van de scouts, in naam van de Hoeilaartse jeugd : het inhoudelijke hoogtepunt van 800 jaar Hoeilaart.

Na het slotlied werd iedereen voor en achter de scène gehuldigd en op het podium geroepen, ook schrijver en organisator, Jan Van Assche, in de typische "800 jaar Hoeilaart" sweater.

Reünie 800 jaar Hoeilaart

Zaterdag 9 december vanaf 19u30
Taverne Molenvijver – Sporthal Hoeilaart

1e pint GRATIS.
Iedereen die voor of achter de schermen meewerkte is welkom, met partner.

Enkele getuigenissen

Ik herinner me vooral de ontroerende liedjes en de beklijvende preek van Roger van dycke. Ik denk nog vaak terug aan dat weekend en ik ben zeker niet de enige. Het leukste was de sfeer rond 800 jaar Hoeilaart. Vooral het feit dat zo'n grote groep perfect kon samenwerken heeft indruk op me gemaakt.

Philip Maes
(was verantwoordelijk voor het geluid).

Twintig jaar geleden was ik net negen jaar en mijn herinneringen van toen zijn schaars. Ik weet wel nog dat het een groot spektakel was en dat we een liedje gezongen hebben.

Wouter Vanderstraeten
(was leerling van de Sint-Clemensschool)

Ik weet dat we heel erg lang moesten wachten alvorens we de kerk binnen mochten voor de scène. We waren verkleed in de "tijd van toen" met klompen enz. Het was een echt volksfeest en iedereen sprak erover. Wat mij betreft is het voor herhaling vatbaar.

Nathalie Vonck
(was leerlinge van het Groene Dal)

Er heerste een fijne sfeer, een gezellige drukte en veel enthousiasme. Ik was nog erg jong toen en speelde mee met Dynamo Wijndaal dat

het gewone volk uitbeelde. We hadden zelf levende kippen meegebracht. Dit jaar, tijdens het bivak, hebben we ons nog zotgezocht naar de tekst van "Open Plek in 't Bos". Er waren er zelfs die het liedje nog kenden. Het gevoel van verbondenheid zal me altijd bijblijven. Wie 800 jaar Hoeilaart heeft meegemaakt vergeet het nooit meer.

Marijke De Rudder
(was een Hoeilaarts kind tijdens de scène 1585)

Mijn bijdrage bestond erin informatie op te zoeken over de gesneuvelden van beide Wereldoorlogen. Het viel me toen op dat een aantal Hoeilaartse soldaten van W.O.II omkwam toen de bevrijding al in zicht was. Ik verkocht de toegangskaarten en begeleidde de toeschouwers naar hun plaats. Ik weet nog dat het stoeplan van de kerk niet klopte met ons schema. Dat zorgde wel voor wat problemen. Door 800 jaar Hoeilaart leerde ik veel mensen en verenigingen kennen uit het socio-culturele leven. Als mensen zich enthousiast achter iets zetten, dan ontstaan er mooie dingen.

Beatrijs Dhont
(werkte toen op het secretariaat van de gemeente)

Wij kwamen pas helemaal op het einde van het spektakel op. Wat mij vooral is bijgebleven, is het prachtige dansen van de groep Eksit van Lieve Hermans. Ook het liedje van Josiane en Jan op het einde. Er stond een indrukwekkend groot podium. Ik was toen 14 jaar en samen met Ellen Vanhaeren heb ik toen in naam van de Hoeilaartse jeugd de "eet voor de toekomst" uitgesproken.

Els Menu
(was toen lid van de Scouts)

't Was een zeer drukke bedoening, leuke kledij en moeilijke liedjes omdat we te weinig geoefend hadden. 800 jaar Hoeilaart gaf me voor het eerst een zeer groot groepsgevoel, een zeer grote verbondenheid over overtuigingen, rassen en religies heen. Net als bij De 7 Sleutels, Fata Morgana, of als groepsleidster bij de scouts en leerkracht op bos- of zeeklassen voel je op zo'n moment heel intens wat de kracht is van een "gemeenschap".

Sylvie Gahy
(was toen leerkracht in de Sint-Clemensschool)

Ik had de eer het voor mij mooiste liedje van het spektakel te mogen vertolken: Zonder Jou uit de scène 1830. Dankzij 800 jaar Hoeilaart ben ik terug in de Hoeilaartse muziek- en toneelwereld terechtgekomen. Ik ben fier dat ik een rol heb kunnen spelen in het grootste cultuurspektakel dat ooit in Hoeilaart is georganiseerd. 800 jaar Hoeilaart heeft mij geleerd dat het mogelijk is om met mensen van eigen streek iets groots te brengen, mits een goede initiatiefnemer en organisator. 20 jaar later hoor ik er nog regelmatig over praten. Toch wel indrukwekkend!

Josiane De Becker
(speelde o.a. de hoofdrol van Maria in de scène 1830)

Mijn beste herinnering gaat uiteraard naar de prachtige rol als pastoor op de preekstoel. Het is één van mijn aangenaamste herinneringen die ik koester uit al mijn toneelactiviteiten omdat ik, zonder pretentie, weet dat het goed was. Als ik naar de foto's kijk, voel ik me zo fier als een gieter. Een anekdote? Ik moest vanuit het Sohiecentrum op mijn preekstoel geraken in de kerk. Het was toen kermis en op een van de avonden liep er een grote Duitse schep los die zijn woede op mij wilde uitwerken. Hij bleef letterlijk aan mijn rokken hangen. Door die hond had ik veel tijd verloren, hij was bijna mee de kerk in. Ik stond nog geen seconde op de preekstoel toen de spot aanging. Net op tijd. Het belangrijkste van al vond ik de samenwerking. Iedereen geloofde in wat hij deed en dat los van alle politieke en filosofische overtuigingen. Nog eens proficiat, na 20 jaar voor het idee en de durf.

Roger Van Dycke
(regisseerde de toneelgroep Klem en speelde o.a. pastoor)

Het was een groots en fantastisch gebeuren. Wij werkten achter de schermen en begeleiden de Hoeilanders tot voor het podium. Iedereen stil laten zijn was niet gemakkelijk. Iedereen had respect voor elkaar. Natuurlijk zat iedereen vol spanning maar de timing was perfect. Er was een alles overheersend gevoel van "wij wil-

len het beste van onszelf geven" en het resultaat was dan ook wonderlijk. 20 jaar voor Fata Morgana werd het bewijs geleverd dat Hoeilanders schitterend kunnen samenwerken. Toch maar mooi!

Jos Derudder en Jeannine De Kock
(waren verantwoordelijk achter de schermen)

We hebben toen de hele kerk herschikt om elke avond 500 zitplaatsen te hebben. Het podium dat er pas stond, werd tot één meter verhoogd en ik herinner me ook nog het reuzengrote diascherm. Het was niet eenvoudig om dat weekend, los van het spektakel nog eens vier eucharistievieringen te hebben, en ook het gouden huwelijksjubileum van Marcel Vandenput en Maria Guiot. Iedereen moest zich aanpassen. 800 Jaar Hoeilaart was een massaal gebeuren met een mooi programmaboekje (100 pagina's dik en gedrukt door "De Serrist"). Opvallend was het grote enthousiasme dat met elk van de voorstellingen groeide, zodat iedereen spijt had dat het na drie avonden gedaan was. In het parochieblad van 11 december 1986 schreef ik toen het volgende: ... Er was een sfeer gegroeid waarin iedereen voelde lid te zijn van één gemeenschap. Barrières van jong en oud, kleur en gezindheid, bestonden niet meer. Men voelde zich één en fier, men had iets groots tot stand gebracht. Dat sloeg over op de toeschouwers. De niet-Hoeilanders waren verbaasd en zelfs een beetje jaloers dat dit in ons dorp allemaal kon ... Jacqueline Brenart schreef een week later: "Kerk zijn, is gemeenschap vormen, is mekaar helpen leven, is samen een beetje geschiedenis van onszelf maken. 800 jaar Hoeilaart paste perfect in dat kader. Het leerde ons, samen met onze voorouders, ook de mensen waarderen die het voor ons allemaal op een uitzonderlijke wijze naar voor brachten. Aan allen... proficiat! Het was een spektakel van de bovenste plank".

E.H. Roger Nuyts
(stelde als pastoor van onze parochie, de kerk ter beschikking).

Ik heb het niet zo vaak meer meegemaakt, dat overweldigende gevoel deel uit te maken van een uitzonderlijke gebeurtenis. Vooral een warm en tevreden gevoel, komt in me op als ik eraan terugdenk. Ik heb van nabij kunnen volgen hoe de hele productie groeide, hoe hard eraan gewerkt is. Hoeilaart is tot veel in staat, eens men beslist heeft mee te doen. Maar het vraagt veel energie en engagement om de kar in gang te trekken. 800 jaar Hoeilaart blijft, samen met het hele "Radio Zoniën" gebeuren, van het mooiste wat ik heb meegemaakt. 't Is niet te geloven dat het al twintig jaar geleden is.

Monique Vanderveeren
(praatte samen met Dirk Guldemont de scènes aan elkaar)

Mij is vooral de geestdrift van de kerngroep bijgebleven. Iedereen wou er het beste van maken, al werd dat niet altijd bereikt. Sommigen zijn vrienden gebleven, anderen zie je niet meer terug. Jammer. Ik heb nog geen seconde spijt van gehad van de vele vrije tijd die er in opging. Ik weet nog dat een schepen uit Overijse, na de drie uur durende voorstelling, rechtstond en zei: "schoon, heel schoon maar ge krijgt er wel een gat van gelijk een wafelijzer", doelende op het povere zitcomfort van de kerkstoelen. Het begint met één man, dan een paar, dan tientallen en later een paar honderd mensen die je op de been krijgt om tezamen aan iets te werken.

Roger Dewaegenaere
(bouwde het decor en het podium en zorgde voor nog veel meer)

De liedjes van 800 jaar Hoeilaart

Nu verkrijgbaar op CD – beperkte oplage - 80 minuten luisterplezier

Uit 800 jaar Hoeilaart (opnames van zondag 30 november 1986)

Open Plek in 't Bos - Zonder Jou - De Oude Beroepen - Het Hoeilaarts Feestlied - Colman - Muscat - Frankenthal - Royal - De Druiven van Hoeilaart - Lang Zullen Ze Leven - Het Glazen Dorpje - Hoera 't Is Weer Revue - Den Elektrijken Tram - Onder Moeders Paraplu - Koers in Groenendaal - Schoon is de Jonkheid - Sprookjeslied - De Tijd Vliegt Snel.

Uit 100 jaar Tramstation

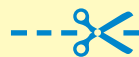
Kerstmis in Hoeilaart - Waar Is De Stoomtram Heen - Wie, Wie Kent Hoeilaart Niet - Hoeilaarts Feestlied (dixieland)

Singles Radio Zoniën

Broeder Jan - Gelukkig Zijn - Druivenstrek - Dokter Felix 's Wonderpil
Enkele Stationjingles Radio Zoniën

HISTORISCHE OPNAMEN

Enkel op bestelling - 10 EURO

CD • BESTELBON • CD

Naam:

Adres:

Gemeente:

Tel.:

E-mail:

Ik bestel x CD "800 jaar Hoeilaart" aan 10 EURO 't stuk.

Opsturen naar Zoniën Internet, Karrenbergstraat 1, 1560 Hoeilaart
Of via e-mail: CDHoeilaart@zonien.be